

Københavns Skipperlav

FORORD

Københavns Skipperforening er en selvejende, uafhængig upolitisk og velgørende forening, hvis formål er gennem sit virke at yde større til Skibsførere og deres efterladte enker og børn i henhold til vedtægterne.

Som medlem kan som hovedregel optages navigatører, der har dansk skibsførerbevis.

KØBENHAVNS SKIPPERFORENING.

Københavns Skipperforening blev stiftet i 1634, som Københavns Skipperlav.

Formålet med oprettelsen var at hæve søfarten, som havde været truet ”af besværlige krigstider” og ”de store pestilenser, som denne gode by på nogle års tid er hjemsøgt med”.

De besværlige krigstider, der henvises til. Er trediveårskrigen, der fandt sted 1618 – 1648 og oprindelig begyndte som en religionskrig, der senere udviklede sig til et europæisk magtopgør, hvor spændingerne mellem katolikker og protestanter, stater, landsstænder og fyrster, rigsstæder og kejserdømmer brød ud i lys lue.

Pestilenserne for datidens København var mangeartede. Pesten havde hjemsøgt byen i 1599, 1610 og igen i 1624. I 1599 hærgede pesten så voldsomt, at det antages, at halvdelen af hovedstadens befolkning bukkede under. Også andre smitsomme sygdomme raserede byen med mellemrum som følge af fattigdom, elendige hygiejniske forhold og utroligt dårlige boligforhold.

Oprettelsen var således dels begrundet med ønsket om at fremme skibsfarten, som havde været truet af besværlige krigstider, dels at medvirke til at løse nogle problemer for byen København.

I Danmark var Christian IV konge, og det var i stiftelsesåret 1634, at han færdigbyggede sit sommerslot, Rosenborg Slot, der på dette tidspunkt lå uden for bymurene.

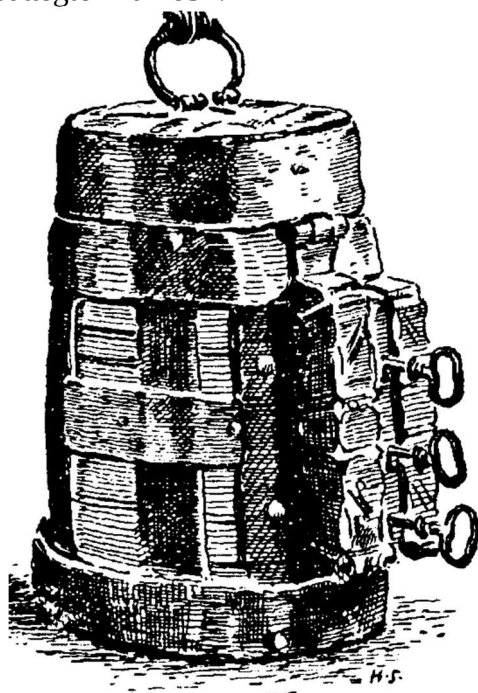
Rundetårn var under opførelse og blev færdigbygget i 1642.

Skipperlavets organisation og opgaver var detaljeret beskrevet i de første vedtægter, der blev givet af Staden Københavns Borgmestre og Raad den 22. december 1634. Der fandtes i vedtægterne regler for, hvorledes forholdene mellem Lavets medlemmer og medlemmernes forhold til udenforstående skulle ordnes.

Udover adgangsbetingelser fastsatte vedtægterne detaljeret Lavets opbygning med oldermann og øvrige ledelse, samt bestemmelser om Lavets administration, herunder hvorledes Lavets vedtægter, segl og penge skal opbevares.

Der var mødepligt med bøder for udeblivelse og for ikke at møde rettidigt. Som et eksempel kan nævnes, at det kostede 1 rigsdaler for at komme i skænderi.

Bødernes samledes i Lavets gamle fattigbøsse med tre nøgler, en til oldermannen og en til hver af to betroede lavsbrødre. Den gamle fattigbøsse, findes stadig på Foreningens kontor i Østbanegade nr. 17. Reglerne for dens indretning findes i de første vedtægter fra 1634.

Lavets gamle Fattigbøsse

De indsamlede midler anvendtes til hjælp til trængende medlemmer, deres efterladte enker og børn.

Udadtill var opgaverne at varetage lavsbrødrenes, det vil sige koffardiskippere og styrmænds fælles interesser, blandt andet i forbindelse med skibsbygning, havneforhold, farvandsafmærkning samt i "alle sager vedrørende søfarten, som forekomme" i relation til byens borgmestre og råd.

Lavet havde endvidere til opgave efter kongens anmodning i hast at stille båds mænd og folk til flådens skibe.

Lavets indtægter bestod, foruden af de ovenfor nævnte bøder for forskellige forseelser, og faste afgifter fra lavsbrødrene samt leje af ligklæde. Hertil kom andre indtægter udefra f.eks. havnepenge.

I tiden indtil 1857, hvor Næringsloven ophævede lavsrettighederne, var Lavets opgaver mangeartede. Foruden Sørensen, navigationsuddannelse, administration af lavshuset og lavsrettighederne og lavspligterne deltog Lavet i blandt andet brandslukningsberedskabet, om vinteren rydning af is i havnen, etablering af fortøjningspæle og mange andre lignende opgaver.

Som eksempel på opgaver, som Skipperlavet i denne periode blev pålagt, kan navnes, at da skibsfarten standsedes i 1711 af den pest, der bortdrev en trediedel af Københavns indbyggere, bestemtes det, at nogle af Lavets medlemmer skulle "opvarte" i Sundhedskommissionen på Toldboden, hvilket var en opgave, som Lavet søgte sig fritaget for, også fordi skipperne selv måtte betale alle forbundne udgifter. Magistraten pålagde

endvidere Lavet i juli måned 1711 at anvise to mand til at bære pestdøde bort. Ingen af medlemmerne ville dog påtage sig hvervet, og Lavet måtte derfor finde to mand, der for betaling ville udføre denne gerning.

Ved Næringslovens indførelse ophævedes lavsrettighederne i Danmark. For søfartens vedkommende skete det ved vedtagelse af Lov om Sønæring af 19. februar 1861. Skipperlavets bestyrelse havde allerede i december 1860 ansøgt Indenrigsministeriet om anerkendelse af KOBENHAVNS SKIPPERFORENING i henhold til loven, hvilket ministeriet svarede bekræftende på i skrivelse af 16. januar 1862 til Københavns Magistrat, der videregav denne meddelelse til Foreningen ved skrivelse af 27. januar 1862.

Skipperlavets bestyrelse udarbejdede herefter i henhold til denne anerkendelse nye vedtægter for den nye frivillige forening, der foruden formuen i øvrigt overtog de af Lavets rettigheder, som ikke var ophævet ved næringslovene.

Disse vedtægter blev godkendt på en generalforsamling den 7. februar 1863 og fik kongelig stadfæstelse den 23. maj samme år. Oldermannstitlen ændredes i vedtægterne til formand. I Foreningens 350 års jubilæumsår i 1984 ændredes formandstitlen igen til oldermann. Lavet/Foreningen har siden 1634 haft 39 oldermann/formænd.

Foreningens vedtægter er gennem årene tilpasset udviklingen. De nugældende vedtægter blev senest ændret på den ordinære generalforsamling på Børsen den 18. maj 1994 og efter Foreningens anmodning stadfæstet af Søfartsstyrelsen den 24. februar 1995. Foreningens henvendelse til Søfartsstyrelsen skal ses i lyset af, at Københavns Magistrat og Erhvervsministeriet havde bedt sig fritaget for at blive involveret i Foreningens anliggender, fordi Foreningen i dag er en privat, upolitisk, velgørende forening.

I de følgende afsnit er omtalt de områder, hvori Københavns Skipperlav, senere Københavns Skipperforening, især har gjort sig gældende.

EJENDOMME.

Lavet havde de første år til huse i et lejet lokale, og lejen herfor var 4 rigsdaler årligt.

I Lavets første vedtægters § 2 står anført, at man selv med tiden skulle bestræbe sig efter et eget lavshus, og i begyndelsen af 1662 toges initiativet til at nå dette mål, der efter indsamling og lange forhandlinger lykkedes med køb af en ejendom i 1665 beliggende i Lille Kongensgade, senere nummer 33.

Om lavshuset ved vi, at der ud til Lille Kongensgade var en port, og bagved huset lå en gård, hvor der fandtes en vandpost af træ, der første gang omtales i Lavets bøger i 1675, da den på dette tidspunkt blev istandsat fordi den var "fordærvet".

Lige inden for porten fandtes et "Sekret", det vil sige hemmeligt sted, et toilet, der i 1681, hvor det repareredes af natmanden, kaldtes gammelt.

I opgangen i Østbanegade 17, hvor Foreningen i dag har kontor, findes stadig den gamle sandstenstavle der sad på lavshuset i Lille Kongensgade. Den har følgende indskrift:

JAAR·ET·HÜÜS·ER·RETTED·OP·VED·MUUR·OG·TØMMERS·ØGNING
 DOG·ALLERMEEST·VED·GUDS·FORSJÜN·OG·PEDER·MADSONS·SØGNING
 ANNO 1691·HAFVER AND: P·MAAR
 SKIPP: PEDER MADSON LAUGS OLDERMAND
 OG HANS BEKMAND VIES-OLDERMAND
 PAA SAMPTLIGE LAUGS-BRØDERNIS BEKOSTNING
 LADET ØNDRETTE DETTE
 HÜÜS

I gården fandtes to stalde samt et pakhus. Gården og staldene blev efter ombygninger anvendt til opbevaring af Lavets effekter, blandt. andet isningsredskaber bådshager og brandslukningsredskaber.

Lavshuset benyttedes foruden til kontor og bolig for oldermænden, til navigationsundervisning Sørensen og senere waterschouten (mønstringsbestyreren) Endvidere var der forneden værtshushold.

Lavshuset i Lille Kongensgade blev efterhånden for trangt, og det solgtes i 1804 for 8.810 rigsdaler. Samme år havde Lavet efter mange overvejelser købt en ejendom på hjørnet af Ulkegade og Størrestræde nr.256 ved Holmens Kanal.

Lokalerne i den nye ejendom anvendtes fra begyndelsens således: Stueetagen til venstre for indgangen til porten og 4 værelser på 1. sal med køkken og spisekammer bortlejedes til værtshushold. De to store sale og hjørnekabinettet til gaden samt et lille kammer til gården anvendtes af Skipperlavet selv. I stuen til højre for porten var der kontor for waterschouten og mønstringsstue samt oldermændens skriver. I anden etage havde oldermændene 4 værelse med køkken og spisekammer. Den ene sal med et kammer ud til gården anvendtes til Sørenssal og arkiv. 2 værelser ind til gården ved trappen var forsamlingssted for dem, der mødte ved Sørensen.

Kommandør Sølling, der var waterschout 1817 - 1827 og som oprettede BOMBEBOSSEN i 1819 havde således den originale bombebøsse stående på kontoret i det nye lavshus i Holmens Kanal.

Det var en særdeles velegnet ejendom, Skipperlavet havde anskaffet, og der var bud efter den fra flere sider. Efter Lavets ændring til en forening med næringslovens indførelse i 1857 var der ikke længere det store behov for disse lokaliteter; men det varede dog indtil 1937, inden Skipperforeningen solgte ejendommen med tilhørende naboejendomme, som man havde handlet sig til gennem Årene til Landmandsbanken, nu Den Danske Bank.

Først i 1943 købte Foreningen ejendommen i Østbanegade 17. Det var hensigten at dens driftsmæssige overskud skulle være et aktiv for Foreningen, men den økonomiske udvikling og restriktionerne i boliglovgivningen, samt voksende dyrt vedligehold medførte, at ejendommen solgtes i 1991.

For en del af provenuet ved salget købtes i 1993 en ejendom på Herlevgårdsvej 2 - 4 i Herlev. Denne ejendom er opført i 1960 og indeholder 30 moderne et-værelses lejligheder med indvendig altan.

Ejendommen på Herlevgårdsvej 2 - 4

I midten af forrige århundrede drøftedes i Foreningen, at nogle af dens midler skulle anvendes til opførelse af en stiftelse til gavn for Foreningens ældre, værdige trængende medlemmer, deres enker og børn.

Et forslag herom blev vedtaget, og oldermænd Claus Bornsen, der var Foreningens første formand efter ophævelsen af lavsrettighederne førte forslaget igennem.

Den 21. april 1858 købtes grunden Istedgade nr. 10, 12 og 14 og grundstenen til Stiftelsen blev lagt den 30. juli 1858.

I november 1926 fremlagdes forslag til en ny stiftelse til afløsning af den gamle stiftelse i Istedgade, som dels ikke var tidssvarende, dels lå i et kvarter, der efterhånden var blevet et af byens fortravlede områder.

Forslaget blev vedtaget, og i 1927 købtes grunden bag det katolske kloster ved Jagtvejen, nemlig Australiensvej 29, 31 og 33

Grundstenen blev lagt i foråret 1928 i bestyrelsens nærværelse, og Stiftelsen opførtes i løbet af sommeren og efteråret, således at de første beboere var klar til at flytte ind i begyndelsen af november måned 1928.

Københavns Kommune premierede Stiftelsen for et smukt byggeri i juni 1928.

Stiftelsen på Australiensvej fremtræder også i dag som en særdeles smuk og velholdt ejendom. I 1993 blev alle vinduer overhalet og malet indvendigt og udvendigt, og i vinteren 1994/1995 udskiftedes taget. Om nogle år, når det bliver teknisk muligt, vil opvarmning overgå til fjernvarme.

SØ- OG HANDELSRETEN

Den 1. januar 1862 trådte lov af 19. februar 1861 om oprettelse af en Sø- og Handelsret i kraft. Før denne lovs ikrafttræden havde Søretten i København gennemgået en udvikling fra den første oprettelse i forbindelse med oprettelsen af København Skipperlav i 1634.

Som Søret virkede fra begyndelsen oldermænd og to bisiddere, der i de første vedtægter for Skipperlavet kaldtes "stolsbrødre". At denne søret også virkede ses i forbindelse med magistratens godkendelse af ændringer til lavsartiklerne den 8. marts 1675, idet der godkendtes skriverpenge og gebyrer for det store arbejde, der udførtes ved behandling af de indbragte sager. I de ændrede artikler betegnes de to "stolsbrødre" som "bisiddere".

Den 16. maj 1685 fik Skipperlavet nye vedtægter, der i flere henseender adskilte sig fra tidligere, blandt andet at det nu var kongen i stedet for magistraten, der underskrev vedtægterne.

I disse vedtægters § 10 fastslås følgende.

”Når nogen sag, Søfarten angaaende, her udi Staden af Magistraten bliver henvist til Oldermændene for Skippelavet, og hvem ellers Skipperne udi Lavet af Magistraten forordnet vorder, skal Sagen --- foretages og forhøres og deres Afsigt (kendelse) Partnerne straks meddeles, hvorfor skal betales – foruden det stemplede Papir”.

Herefter følger bestemmelser om gebyr til lavsskriveren og betaling til oldermænd med mere. Lavsskriveren skulle være forpligtet til *” rigtige af Magistraten igennem dragne Protokoller at holde og derudi at indføre, hvis i Retten passere”.*

Søretten blev i det 17. århundrede beklædt af oldermændene og viceoldermændene og skippere som bisiddere.

Ved en ændring af lavsartiklerne i 1707 blev det bestemt, at Magistraten skulle forordne en købmand til at medvirke i Søretten.

I en Kabinetsordre af 26. april 1771 blev det fastslået, at der kun skulle være én domstol i København, og at alle andre skulle ophæves. Den 15. juni 1771 kom *”Forordningen angaaende en eneste almindelig Jurisdiktions- Indretning i Kjøbenhavn, som kaldes Kjøbenhavns Hof- og Stadsret”.*

Denne omlægning af de københavnske domstole skulle ses på baggrund af, at der før denne tid var mange forskellige domstole i byen med specielle opgaver baseret på princippet om, at borgernes retssager skulle behandles af dem, der var sat til at styre byen.

På trods af denne omlægning af domstolene bevarede Søretten ved forordningen, at sager, som hidtil var behandlet af *”Skipper-Laugs Retten eller Sø-Retten skulle dér fremdeles paakjendes”.*

Efter vedtagelsen af grundloven den 5. juni 1849 ændredes Søretten som nævnt ved følgelovgivning ved loven af 19. februar 1861 om oprettelse af Sø- og Handelsretten fra 1. januar 1862.

Skipperlavets faste komité skulle i en valgforsamling sammen med Grosserersocietetet og kommunalbestyrelsen vælge de handelskyndige og de søkyndige medlemmer. Af retten og give indberetning til Justitsministeriet, der forelagde resultatet for kongen til stadsfæstelse. Efter Københavns Skipperlavs ændring til Københavns Skipperforening i 1863 deltog Foreningen i valg af søkyndige medlemmer af retten.

Skipperforeningens udpegning af søkyndige medlemmer af retten skete endvidere ved valg af specielle grupper søkyndige af bestyrelsesmedlemmer fra Maskinmestrenes Forening, Sømændenes Forbund og Søfyrbødernes Forbund efter nogle udviklede regler for godkendelse, der ændredes ved lovændringen i 1967, hvorefter indstillingsproceduren forenkledes og den særlige valgforsamling faldt bort. Ligeledes bortfaldt den kongelige udnævnelse, idet beskikkelse skulle foretages af præsidenten for Sø- og Handelsretten.

Ændringen af retsplejeloven trådte i kraft den 1. januar 1968. Københavns Skipperforening måtte afgive sin indstillingsret til Danmarks Skibsførerforening, da et nedsat udvalg fulgte Skibsførerforeningens ønske om indstillingsret begrundet med, at denne forening i højere grad end Skipperforeningen repræsenterede og havde kendskab til sagkyndige med navigationskundskab.

I dag er alle de nautiske, søkyndige dommere i Sø- og Handelsretten medlemmer af Københavns Skipperforening.

LEGATERNE

Københavns Skipperforening har foruden de lavs- og forretningsmæssige opgaver og pligter lige fra Lavets stiftelse haft et socialt formål.

I Skipperlavets første vedtægter fra 1634 står der anført, hvor meget medlemmerne skal betale til de fattige, til skibbrudne medlemmer og andre skibbrudne folk samt til syge. Endvidere findes der bestemmelser om rettigheder for enker og efterladtes børn.

I nogle ændringer af vedtægterne i 1675 og 1685 omtales, at der kan anvendes penge til fattige fangers løbskøbelse, det vil sige personer der er blevet taget til fange i udlandet under dansk flag, ligesom betaling til fattige, til enker og børn samt deres rettigheder gentages.

Indtægterne til de nævnte sociale formål indgik i Fattigkassen og stammede fra medlemmernes indbetalinger afgifter og bøder, samt et vist gebyr for hver sag, der var til behandling i Sørensen.

Flere medlemmer og andre velyndere af Skipperlavet senere Foreningen, har igennem årene ydet bidrag til Fattigkassen og den i 1826 etablerede Enkekasse, hvortil medlemmerne betalte faste bidrag samt stiftede en række legater til glæde for medlemmerne, disses enker og efterladte børn.

Antallet af legater var igennem årene vokset til over et halvt hundrede.

På grund af den økonomiske udvikling i samfundet gennemgik Foreningen i 1990 samtlige legaters fundatser og anmodede myndighederne om tilladelse til ophævelse af enkelte legater og sammenlægning af en lang række af de resterende. Fondsmyndighederne gav den ønskede tilladelse, således at Foreningen i dag kun har tre legater at administrere nemlig:

- Københavns Skipperforenings legat.
- Bertha Katinka Redøhl og Einar Victor Redøhls Fond.
- Skibsfører Harald Læssøe Barfoed og Hustru Ellen Barfoeds Legat til Minde om M/S COLUMBIA.

Den i 1826 etablerede Enkekasse gik ind i begyndelsen af 1840'erne og afløstes af Lavets Pensions-og Understøttelseskasse for Skibsføreres og Styrmands Enker og Børn. Hvad grunden hertil var ses ikke af protokollerne. Den ny etablerede pensionskasse, der i daglig tale fortsat kaldtes Enkekassen, ophævedes efter ansøgning om tilladelse fra Fondsmyndighederne i 1993 og midlerne overførtes til Københavns Skipperforenings Legat.

Skipperlavets Fattigkasse har i henhold til de til enhver tid gældende vedtægter ført selvstændigt regnskab, hvilket også var gældende for nogle tidligere til specielle formål oprettede hjælpe-kasser, såsom Skibbrudnekassen og Slavekassen der blandt andet havde til formål at løbskøbe fanger, der var taget til fange af "barbareskerne" i Middelhavet. I 1716 løbskøbtes således 8 fanger fra Tyrkiet med midler fra Skibbrudnekassen.

Fattigkassen, der i mange år er blevet kaldt Understøttelseskassen, er en del af Foreningens aktiver og ikke en selvstændig fond i fondslovens forstand.

I 1992 blev alle udbetalinger fra de af Foreningen administrerede legater og fonde omfattet af Ligningslovens § 7 z, hvilket indebærer at legatmodtagere ikke skal beskattes af legatportioner under 5.000 kr. Endvidere er legaterne i 1993 ved fuld udnyttelse af de gældende regler blevet fritaget for at betale skat, ligesom Foreningen i 1993 ved modtagelse af en arv efter ansøgning blev fritaget for betaling af arveafgift.

Legaterne er i dag omfattet af lov om Fonde og visse Foreninger det vil sige af kategorien af ikke-erhvervsdrivende fonde.

NAVIGATØRUDDANNELSEN

De første rammer om en egentlig navigationsuddannelse findes i vedtægterne fra 1675 og 1685, hvor det var bestemt, at der i Skipperhuset skulle indrettes en navigationsskole, hvori ungdommen kunne blive undervist i styrmandskunst, herunder astronomisk navigation. Den daværende navigationsdirektør fik en vis del af

lavsbrodroenes indskrivningsgebyr mod pligt til - udover at undervise alle, der blev optaget i Lavet - gratis at undervise 6 "vedtørfte skipperlavsbørn".

Disse bestemmelser bliver udbygget i de ændrede vedtægter fra 1707, hvor regler for finansierings af uddannelserne fastsættes i detaljer. Navigationsdirektørens eksamination af styrmændene skulle endvidere efter ændring af bestemmelserne i 1707 også overværes af havnekaptajnen.

Navigationsskolen holdt til i lavshuset til 1804, hvor der lejedes et andet lokale. Skipperlavet betalte årligt 100 Rigsdaler hertil. Dette beløb steg senere til 120 Rigsdaler per år og dækkede fra 1828 beløbet til de reserveældste for at overvære eksamen på skolen.

Regeringen nedsatte i 1833 en navigationsdirektion med henblik på at fremsætte et forslag til oprettelse af en ny navigationsskole.

Direktionen, hvori Skipperlavets oldermænd, kaptajn Henning Rønne havde sæde, afgav betænkning i januar 1834, og den indeholdt en del betingelser som Lavet ikke kunne gå ind på, idet Lavet fandt, at skolen skulle fortsætte på samme vilkår som hidtil.

Ved kgl. resolution af 14. oktober 1835 bestemtes det, at Skipperlavet skulle betale husleje for skolen foruden de ovenfor nævnte 120 Rigsdaler. Skipperlavet var slet ikke tilfreds med denne ordning og fremsatte et par forslag, der ikke kunne imødekommes.

Af et håndskrevet uddrag af et medlem af den nedsatte direktion, kaptajn Hans Birch Dahlerups "Mit Livs Begivenheder" fremgår det, at der manglede koordinering på navigationsuddannelsens område. Kaptajn Dahlerup, der var en fremsynet søofficer og blandt andet som løjtnant havde gjort tjeneste ombord i orlogsskibet Prinds Christian Frederik, hvor han deltog i slaget mod en engelske flådeafdeling ved Sjællands Odde den 22. marts 1808, anfører i det håndskrevne uddrag om uddannelsessituationen følgende:

"Foruden private Lærere e i Kjøbenhavns såvel som i Provindserne, bestod der i Kjøbenhavn en under Navigationsdirektørens Control autoriseret Skole, der var at anse som Skipperlauget tilhørende, da dette bekoster Skolelocale og Requisiter imod Krav på et vist Antal aarlige Fripladser og en Andel af de ikke ubetydelige Examensgebyrer. At afskaffe de mange Utilbørligheder, der heri har indsneget sig og vundet Hævd ved mangeaarige uforstyrret Besiddelse, kostede den nye Direction megen Uføre og Strid, og der hengik flere Aar, for det lykkedes mig og de ligesindede af mine Colleger at udrødde de gamle Misbrug reent og opføre et nyt System fra Grunden af".

At der var behov for en central styring af uddannelsen på de efterhånden mange etablerede skoler ses af, at der alene på Fanø var mindst to navigationsskoler.

Resultatet blev efter lange drøftelser, at Skipperlavet 1839 blev adskilt fra navigationsskolen, der herefter overgik til Foreningen til Søfartens Fremme, der i 1852 lejede sig ind i Skipperlavets hus for en årlig leje på 500 Rigsdaler, et lejemål, der varede til 1908.

Efter Lavets overgang til forening fik Skipperforeningen i 1868 forelagt et lovforslag om styrmændseksamen til udtalelse.

Forslaget indeholdt foruden eksamenstekniske forhold en række bestemmelser, såsom minimumsalder på 17 år for eksaminanderne og 6 måneders fartstid, som Foreningen fandt for lavt sat.

I 1880 fik Foreningen medhold i, at en styrmand skulle have 2 års fartstid i sejlskibe. I øvrigt var foreningen imod at ændre på andre punkter i uddannelsen, som det var foreslået fra ministeriet.

Efter dette tidspunkt ses det ikke, at Skipperforeningen selvstændigt har været inddraget i drøftelser om navigationsuddannelsen, idet senere henvendelser til myndighederne for eksempel ved udarbejdelse af den i 1892 meget udførlige sølov skete sammen de øvrige nautiske foreninger.

Da Københavns Navigationsskole lukkede i 1991, fulgte Skipperforeningen skolen til dørs – ved i forbindelse med sammenlægningen af legaterne – at ophæve 4 legater og efter aftale med skolens ledelse at uddele legatmidlerne til 6 elever i deres sidste studieår.

FLAGNING MED SPLITFLAG

Den 16. maj 1685 fik Lavet nye lavsartikler, der fik kongelig stadfæstelse, hvilket ikke havde været tilfældet med de ældre lavsartikler. Samtidig fik Lavet et nyt segl med splitflag og tilladelse til at føre dette.

Den 25. januar 1707 fik skippelavet igen nye lavsartikler, der ligeledes fik kongelig stadfæstelse. Lavseglet og tilladelse til at føre splitflag bibeholdtes.

Efter Skipperlavets ophævelse fik Foreningen den 27. maj 1863 kongelige confirmerede vedtægter samt et nyt segl, hvori der også benyttedes splitflag.

Der er aldrig rejst indsigelse mod Foreningens ret til at føre splitflag, undtagen i 1874, hvor Københavns Politiforlangte Foreningens ret dertil nærmere undersøgt. Foreningen kunne imidlertid påvise, at uanset der ikke direkte var en lovbunden hjemmel til at føre splitflag, talte flere omstændigheder for denne ret, og Politidirektøren meddelte dette i en skrivelse til Foreningen dateret den 30. december 1874.

Da Foreningen byggede stiftelsen på Australiensvej i 1928, fik Foreningen med brev af 27. marts 1928 fra politidirektøren Københavns Politis tilladelse til også at føre splitflag på Stiftelsen.

Begge de nævnte skrivelser fra Københavns Politidirektør findes på Foreningens kontor og har i enkelte tilfælde efter anmodning på flagdage været forevist politiet.

København april 1995

Anton Vognsen

Oldermand

KILDER:

Arthur G. Hassø: "Københavns Skipperlav 1634 – 1934

Bogen: "Sø- & Handelsretten gennem 125 år". Tage Schelle Kapitel 1: "Sø- & Handelsretten oprindelse og de første 100 år".

Helge Andersen: "Orlogsskibet Prinds Christian Frederik".

Finn Askgård: Christian IV, "Rigets Væbnede Arm".

Helge Paludan med flere: "Københavnernes Historie, Fra Absalon til Wiedekamp".

Jan Uhre: "Da Pesten dødsmerkede København", Artikel i Berlinske Tidende den 9. oktober 1994

Hans Birch Dahlerup; Håndskrevet uddrag af: "Mit Livs Begivenheder".

Københavns Skipperforenings protokoller og arkiv.